

Per damunt de la sobirania de l'Estat hi ha la sobirania del Poble

ESTEM EN RETARD D'UNS ANYS

La festa del primer de maig és una festa molt ben posada en un triple sentit: en el sentit commemoratiu dels màrtirs de Chicago caiguts l'onze de novembre de 1887 i víctimes del capitalisme, en el sentit glorificador del treball que fa marxar el món, i en el sentit esperonador dels homes que avui encara són explotats, vers la conquesta de la seva independència, en nom del dret a la igualtat i per la dignitat humana.

Som partidaris decidits de la festa del treball, en aquest triple sentit. No hi deu haver ningú — llevat dels que consideren el capitalisme com un privilegi de domini — que no estigui conforme amb la seva celebració.

Però la festa del treball la celebrem avui a Catalunya i se celebra a Espanya, segons unes normes absolutament provincianes. La teoria ascètica, segons la qual, el primer de maig ha d'ésser dia de repòs absolut per tothom, i que no ha d'ésser permès que ningú no trobi camí per l'esplai, per així tenir menors temptacions i poder dedicar-se a la meditació de la diada, és completament poca-solta.

El temps ens donarà la raó, com ens el dona ja el que ha esdevingut amb aquesta festa a totes les grans capitals del món. Com que nosaltres anem bastant endarrerits i els que a casa nostra dirigeixen els obrers hi van igualment, proporcionalment al retard del país, avui celebrem una festa del treball tan absoluta, que la ciutat es troba sense serveis públics. Hem suprimit el dijous sant catòlic i els Sindicats n'han creat un de laic encara més tancaat. Aquell només afectava la circulació, i aquest ho afecta tot. Enguany, però, els espectacles ja han començat a donar exemple de comprensió.

El primer de maig sense tramvies i sense establiments de menjar oberts, els celebraven, anys enrera, les capitals del món, i aviat es convenceren que era un absurd. Avui, mentre París, Berlín i Viena, celebren una festa del treball que permet als obrers un esplai en aquest dia de descans, l'atur de tramvies i el tancament de restaurants, ja només el fan les ciutats de segon i tercer ordre on les coses hi arriben sempre amb retard. Barcelona, Madrid, València, en aquest sentit estan encara al nivell de qualsevol capital departamental francesa o de vila de tercer ordre alemanya. D'aquí uns quants anys és d'esperar que ens hauran posat a to.

A tot arreu del món en la festa del treball paren els oficis, però no paren els serveis. Para el que construeix cases i el que ja sabates i el que teixir: són oficis. No para el que condueix un tramvia, el que serveix menjar, el que despataxa bitllets: són serveis. Els homes que presten serveis, no paren en els dies en què paren els que treballen en oficis. Paren altres dies.

La festa del treball la celebrem com la celebrem per tenir sensació de la força de l'organització obrera. Els que la disposen tal com va, no persegueixen sinó donar la sensació d'aquesta força. L'obrer, però, dintre de dos, tres anys, s'adonarà que aquest primer de maig sense forma d'esplaiar-se és un primer de maig absurd, i pels seus mateixos passos l'atur total anirà metoditzant-se en forma que la diada esdevingui, realment, una festa per a descans i esplai dels treballadors, que és el que ha passat a les ciutats més importants del món, on abans es celebrava amb el criteri absolutament hermètic del qual l'any passat ens enamorem aquí.

No hi ha ningú que premeditadament desitgi passar un dia avorrit i estèril. La premsa obrerista, i els que diuen sentir la causa de l'alliberació dels explotats d'una manera apostòlica, diuen que no tenim raó i que les nostres afirmacions són una heretgia. Els obrers, però, que es guanyen poc o molt la vida, que estan vuit hores diàries al peu del canó, i que quan tenen una festa senten ganes d'aprofitar-la, diuen que les nostres paraules són dictades pel sentit comú; i la festa del treball tal com ara la commemorem no té res que veure amb aquest sentit. El temps ens donarà la raó, i aleshores tothom trobarà la festa del treball una diada ben posada i àdhuc serà esperada amb una mica d'illúsió, sense negligir cap dels tres sentits que la mateixa té: homenatge de recordança als màrtirs de Chicago, glorificació del treball, i estimul vers la conquesta de la independència.

HOMENATGE DELS CORRESPONSALS DE LA PREMSA ESTRANGERA AL CAP DEL GOVERN

MADRID, 2.—El cap del govern fou obsequiat amb un banquet pels corresponsals de la premsa estrangera. Hi assistiren tots els corresponsals de la premsa estrangera acreditat a Madrid. Presidí el cap del Govern, el qual tenia a la seva dreta D. Emilio Herrera i a la seva esquerra el senyor Fortes. El senyor Gulinós ocupà una altra presidència.

El president del Sindicat de la Premsa Estrangera llegí unes interessants quartilles.

El senyor Azaña pronuncià breus paraules adreçades als representants de la premsa estrangera.

«Nosaltres — digué — som optimistes. Tenim fe en els nostres destins i venim a fer un país nou, i és per això que voldríem que ens ajudessin en els països estrangers, prescindint dels punts de vista personals. Quan jo lleixo la premsa estrangera i veig que sobre el fons del poble, el qual està fortament adherit a l'obra empresa, es destaquen les notes tristes d'un succés qualsevol i es deixa a les fosques aquella obra immensa realitzada pel país, sofreixo una gran desil·lusió i ho lamento, no per mi, ni pel Govern, ni per la República, sinó per la veritat. Jo sóc un home que s'enorgulleix de viure indefens i des del Govern mai no m'he apropiat a cap premsa perquè assenyales la meua obra ni el que he fet ni el que faré, puix crec que el Govern ha de viure sense altre defensa que la dels seus propis mitjans. Penso que Espanya mereix la veritat i, per tant,

Els reaccionaris en acció El complot per assassinar el senyor Azaña

Per ara han ingressat a la presó quatre pressumptes complicats

MADRID, 2.—Després de prestar nova declaració davant el director general de Seguretat en el sumari instruït pel descobriment d'una maleta que contenia armes i documents, sembla sospitosos, l'advocat Enric Pérez Aragón i Manuel Oyarzábal passaren, per ordre del senyor Menéndez, a disposició del jutge de guàrdia, el qual ordenà l'ingrés d'ambdós a la presó Model.

Madrid, 2. — A més dels senyors Pérez Aragón i Oyarzábal han ingressat a la presó dues persones més, una d'elles passant del primer. Se'ls acusa de preparar un atemptat contra el president del Consell de ministres. Com se sap, la policia s'incautà d'un maletí amb pistoles, la procedència de les quals no han justificat.

tot el vostre ajut i tot el que us demanem és que actueu amb els ulls posats a la veritat, posat que la República, que és ferma i segura, vol donar una nota jocunda i alegre i assegurar amb el seu concurs l'esdevenidor de la humanitat».

El senyor Azaña fou molt aplaudit.

LES ELECCIONS FRANCESES

Fins el segon torn de votació no es podrà preveure la futura composició de la Cambra

París ja no és la capital d'Europa. Els interessos de França han degenerat tant que ja no poden ésser els dels homes partidaris del progrés ràpid del món a base de la solta humana. Per això unes eleccions franceses no po-

TARDIEU

El governant, disposat a estirar el centre cap a l'esquerra o cap a la dreta, segons aconselli el resultat definitiu de les eleccions.

den despertar aquell interès o aquella angúnia que s'origina en les coses que reforcen o contradiuen la normalitat ideològica del dia.

Altrament, ningú no esperava cap novetat d'aquestes eleccions — i les

HERRIOT

Els resultats del "ballotage", portaran Herriot a la presidència del Govern?

notícies que en tenim fins ara no semblen anunciar uns canvis gaire grans en la composició de la Cambra francesa. Si alguns creien que els triomfs de Hitler per les urnes alemanyes havien de produir-hi una variació cap a

BLUM

Els socialistes no semblen estar disposats a participacions governamentals precàries. L'hora ministerial de Blum, doncs, es presenta llunyana.

la dreta, altres n'auguraven un canvi favorable a l'esquerra, i tots havien de saber que, fet i fet, el resultat estaria sempre d'acord amb l'esperit profundament burgès d'un dels països més conservadors de la terra.

El nombre considerable de votacions

L'ESTATUT AL PARLAMENT

MANIFESTACIONS DE JOAN LLUHI I VALLESCA

El Full Oficial del Dilluns, ha publicat les següents manifestacions del diputat de l'Esquerra Republicana a les Corts Constituents Joan Lluhi i Vallescà:

«Un dels nostres redactors ha demanat al senyors Lluhi i Vallescà la seva opinió respecte dels vinents debats parlamentaris en relació amb l'Estatut de Catalunya. El senyor Lluhi es mostrà reservat; digué que allò que més interessa és el que pugui dir-se al Parlament.

—Fora d'aquest — afegí — estem ara com estàvem la setmana passada, i si l'Estatut no ha estat encara posat a discussió, és a conseqüència de l'extensió que hom donà als debats del projecte de delegats provincials del Treball.

—No haurà influït, també, en aquesta dilació — inquirírem — el propòsit d'arribar a acords previs amb els diferents grups parlamentaris, per tal d'evitar que la discussió després s'allargui massa?

—De cap manera — replicà el senyor Lluhi—. No ha estat feta cap gestió en aquest sentit. Es més, crec que seria inoportú de fer-la. El debat de l'Estatut ha d'ésser tan ampli com requereix la importància del projecte. Tothom ha d'exposar àmpliament la seva opinió, sense que quedi res per dir, a l'objecte que l'acord que el Parlament voti sigui el resultat del contrast de totes les opinions.

—Nosaltres — finalitzà el senyor Lluhi — continuem essent optimistes. Creiem sincerament que el Parlament espanyol, liberal com a fruit que és de la revolució que implantà la República, no podrà oposar-se a l'aprovaació de l'Estatut per allò que significa de transformació del règim i per allò que és com aspiració d'un poble, que no pot ésser desatesa.»

Important reunió de representants dels partits polítics catalans

Ahí, a dos quarts de cinc de la tarda, tingué lloc, a la residència particular del senyor Macià, l'anunciada reunió de representants dels diversos partits polítics catalans, per tal de canviar impressions respecte de la pròxima discussió de l'Estatut al Parlament.

Hi assistiren els senyors Josep M. Serrallonga, del Partit Radical; Joan Lluhi, de l'Esquerra Republicana; Lluís Nicolau d'Oliver, del Partit Catalanista Republicà; Lluís Puig de la Bellacasa, en representació del senyor Abadal; Manuel Serra Moret, de la Unió Socialista de Catalunya; Manuel Carrasco Formiguera, de la Unió Democràtica de Catalunya; Amadeu Hurtado, pels diputats independents; i el comandant Antoni Jiménez i Jiménez, del Partit Federal d'Extrema Esquerra.

La reunió fou presidida pel senyor Macià. Tant a l'entrada com a la sortida, els diputats assistents, s'abtingueren de fer declaracions als representants de la premsa, així com tampoc no es facilità cap nota dels assumptes tractats.

a repetir no permet de predir la futura composició de la Cambra, sense un estudi dels interessos que actuen en les circumscripcions que no han elegit definitivament llurs representants. Per la distribució política dels diputats triomfants, sembla que hi haurà guanyos per a dretes i esquerres — republicans i radicals-socialistes — a expenses d'altres dretes i esquerres. Això, naturalment, si és que podem considerar esquerrens uns burgesos tan accentuats com els radicals-socialistes.

Els extremistes — conservadors i comunistes — eren tan pocs que gairebé és impossible que perdin llocs. El senyor francès (tan sospitos com el que temps enrera certa gent atribuïa als catalans) assegurarà sens dubte una estabilitat a posta per al pasturament dels reaccionaris.

A. B.

ELS PRIMERS RESULTATS

París, 2. — Primeres dades oficials sobre els resultats de les eleccions: Conservadors, 0. Republicans, 33.

Republicans d'esquerra, 12. Republicans radicals, 12. Radicals socialistes, 22. Socialistes, 9. Socialistes S.F.I.O., 18. Comunistes, 0.

Es registren fins ara 138 casos de "ballotage" que hauran de dilucidar-se en una nova elecció.

Els resultats definitius

RESTEN MES DIPUTATS EN "BALLOTAGE" QUE ELEGITS

París, 2 (urgent). — Resultats definitius de les eleccions d'ahir sobre 611 circumscripcions. Resulten elegits 244 diputats i queden en "ballotage" 367.

Els elegits són: Comunistes, 3. Socialistes de la Secció Francesa de la Internacional Socialista (Léon Blum), 40.

- Republicans socialistes (Grup Painlevé), 5.
- Socialistes independents, 4.
- Radical-socialistes (Herriot), 63.
- Radicals independents (Loucheur), 24.
- Grup André Tardieu, 135.
- Catòlics, 10.
- Republicans independents, 14.
- Unió Republicana Democràtica (Marin), 44.
- Conservadors, 2.

Es a dir, el Govern obté 129 diputats addicte i queden 115 en l'oposició.

L'opinió d'un de l'ofici

EMILANO IGLESIAS QUALIFICA DE "CHANTAGE" LA DARRERA MANIFESTACIO A FAVOR DE L'ESTATUT.

Madrid, 2. — Aquesta tarda, a les sis, donarà una conferència a l'Ateneu, Julià Gómez, i tractarà de la crisi del capitalisme.

A continuació, seguirà el cicle de conferències al voltant de l'Estatut, i parlarà Emillano Iglesias.

L'Iglesias ha dit a un redactor de l'Agència Atlante que combatrà en la seva conferència l'Estatut, el qual, a part de la base jurídica que Espanya ha reconegut la personalitat catalana, llegirà documents que demostren el contrari.

—Altrament — ha afegit l'Iglesias, — l'Estatut no resol res. És un instrument jurídic que esgrimiran els separatistes per a intentar d'assolir la independència absoluta de Catalunya.

Ha qualificat l'acte celebrat a Barcelona el dia 24 d'abril de "chantage" i proposarà o l'Ateneu que es celebri un altre acte a Madrid anticatalanista per tal de contrarestar el de Barcelona.